

Seg er i høi Grad bleven bestyrket i den Antagelse, at denne Blanding ikke er saa almindelig, som man antager. Efter de i den seneste Tid foretagne Undersøgelser, som Formanden for Sundhedsvæsenet i Kjøbenhavn, Politidirektøren, har været saa venlig at gjøre mig bekendt med, har jeg faaet meddeelt Resultatet af 20 Undersøgelser af Smørprøver med Angivelse af Pris paa vedkommende Prøve og dens Smørindhold, og Analysen er foretaget i Sundhedskollegiets Laboratorium. Deraf fremgaar det, at af 20 Prøver have ikke mindre end 11, og det er de, som almindelig gaa i Handel og Vandel, under 1 pCt. Smørfedt — det er altsaa ren Margarine — 2 Prøver have mellem 1—2 pCt. Smørfedt, — det kan altsaa ogsaa kaldes temmelig ublandt Margarine; — det er saaledes det, der føres som Hovedvare. Af samtlige 20 Prøver er der kun 3, — de sælges til en forhøiet Pris, 80—90 Ore — der indeholde 20—25 pCt. Smørfedt. Saa er der endelig 4 Prøver med 5—8 pCt. Smørfedt, hvilket altsaa gaar i den Retning, som man i Folkethinget havde foreslaaet. Dette bekræfter for mig, at man kan komme til en fuldstændig forsyvarlig og god Handel med Margarine naaet man ikke tilstøder Blanding. Jeg skal ikke forholde ærede Medlemmer, som ønske nærmere Oplysninger, den Skrivelse, hvori disse findes. Jeg skal tilføie, at de Prøver, som indeholde under 1 pCt. eller fra 1—2 pCt. Smørfedt, koste fra 60—75 Ore, medens de, som indeholde Blanding i høiere Grad, koste fra 80—90 Ore. Jeg tror saaledes, at man godt kan vedtage en Blandingsparagraf uden at gjøre Skade paa Fabricationen. Det bekræftes ogsaa i høi Grad ved Udviklingen i Tyskland, hvor man som bekendt har vedtaget en Lov, som tillader en noget større Indblanding end 2 pCt. Smørfedt i Margarine uden at skade Margarinefabrikationen. At man ikke her er kommet ind paa Farven, har andre Grunde. — Mit Ændringsforslag under Nr. 2 er en Følge af mit Forslag under Nr. 1. — Jeg skal nærmere omtale mit Ændringsforslag under Nr. 3, som gaar ud paa at indsette Farveparagrafen i en ny Redaktion. Det første Stykke lyder saaledes: „Det er forbudt ved Tilvirkning af Margarine at benytte kunstfarvede Naaproducter og at tilsette Farve, ligesom det ogsaa er forbudt til det færdige Product at tilsette Farve og kunstfarvede Naaproducter i det Diemed at handle med den saaledes fremstillede Vare“. Her siges altsaa, at de Naaproducter, som benyttes til Margarinefabrikationen, maa ikke være farvede.

Derved kan man imidlertid ikke blive staaende; der kunde jo fremkomme Naaproducter, som i og for sig have en saadan Farve, at de vilde tilveiebringe en Farve af Margarine, som er nær ved Smør. Derfor er der tilføiet det andet Stykke: „Udførsel, Indførsel og Forhandling af saaledes farvet Margarine og af Margarine, der har en stærkere gul Farvetone end den, som af Indenrigsministeren fastsættes og optages i en af Ministeren udgiven Bekjendtgjørelse, er ligeledes forbudt“. Det er altsaa en nærmere Bestemmelse af, hvad der staa i første Stykke. Vi maa erindre, at der er sket meget stærke Angreb paa Farveparagrafen paa Grund af dens uklare Redaktion. Først stod der „den almindelige Smørfarve, Natursmørrets sædvanlige, gule Farve“. Senere kom der til at staa „Handelsfarve“, men man kunde ikke enes om at forstaa dette. Man har nu her forsøgt at gaa ad en anden Vej, og sige, hvor høit Margarinefarven maa gaa. Redaktionen knytter sig selvfølgelig til anstillede, praktiske Forsøg, som jeg nærmere kan gjøre bekendt med, med dertil hørende Tabeller, som ere fremstillede af Dr. phil. Lehmann, som særlig har gjort Farvestudiet til sin Opgave. Efter disse Tabeller vil man kunne sige: Høiere end til den og den Farve maa Margarine ikke gaa. Der indrømmes Margarine ikke blot den gullige Farve, som det usfarvede, af Oleomargarine, Sefamolte og Smørfedt i Forhold af ca. 89 til 6,5 og 4,5 fremstillede Margarine havde, men den maa tillige ikke overstige usfarvet Natursmørs Farve. De Herrer ville have havt Leilighed til paa Landbohøifskolen at se, hvorledes disse Ting kunne fremstilles i Praxis, og Tabellerne ville De ogsaa kunne faae Leilighed til at se. Jeg haaber at turde gaa ud fra, at den nu her foreslaaede Farveparagraf er heldigere end den oprindelige, og derfor bedre end den første kan faae Tilslutning, samt at i hvert Fald de formelle Indvendinger, der ere fremsatte mod den, nu ikke længere kunne souteneres. — Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, gaar ud paa at tilveiebringe den Kontrol, som i Lovforslaget oprindeligt var foreslaaet. De Herrer ville erindre, at i Folkethinget har man nøiedes med at lægge Kontrollen over paa Politiet og Toldvæsenet. Det følger af sig selv, at Politiets Assistance maa man altid have, den vil altid være værdifuld, men Toldvæsenets Assistance kan i denne Forbindelse ikke være meget værd, og det er en urimelig Opgave at lægge paa Toldvæsenet. Enhver, der har Begreb om, hvorledes Toldexpeditionen foregaar, og navnlig den Maade, hvorpaa Varerne modtages og forsendes, kan ikke for Alvor tro, at man